

Sygehusene er for små, tordner sundhedsministeren. Om det var den tredje eller den fjerde i denne regerings tid, husker jeg ikke, men det var i hvert fald Carsten Koch, der udtalte det. Han mente, at befolkningsgrundlaget skulle være mindst 250.000 personer, hvilket jo svarer til størrelsen af halvdelen af Danmarks amter såsom Storstrøms, Vestsjællands, Sønderjyllands, Ribe, Ringkøbing og Viborg amter. Bornholm skal heller ikke glemmes.

Det er igen udtalelser, som går på systemet frem for på menneskene. Nærheden og trygheden forsvinder. Mange vil få både 60 og 75 kilometer til et sygehus, og fakta er jo, at befolkningen er godt tilfreds med mindre sygehuse.

Hvad med kulturmidlerne øst-vest, vil de blive ændret? Og hvad med den nye museumslov? Vil den tage hensyn til de store egns museer som f.eks. Hjerl Hedes status og ikke bare give tilskud efter hjemkommunens indbyggerantal. P.t. er det jo sådan, at Frilandsmuseet eller Brede får større tilskud end Hjerl Hede, selv om Hjerl Hede har betydelig større besøgstal, og dér kan man anvise – kan jeg oplyse for statsministeren – hvordan lyngen skal plejes.

Og hvad med planområdet? Hvornår får mindre, driftige byer som f.eks. Brande lov til at sælge grunde ved omfartsvejen, så de kan placere tømmerhandler og møbelhandler og udstillinger dér. Vi snakker ikke om Bilka, Fakta eller Superbrugsen.

Og hvorfor må en kommune ikke selv afgøre sammen med den stedlige jordbrugskommission, hvor store storparceller må være? I Trehøje Kommune i Vestjylland var der planlagt 4.000 m² store grunde, men nej. Fødevarerministeriet siger, at det er for meget; vi skal acceptere 3.000 m². Der skal spares på landbrugsjord. I samme amt har man lige brugt 2.000 hektar landbrugsjord til naturgenopretning af Skjern Å. Hvor er proportionerne?

Jeg kunne fortsætte: Hvad med tilskudsmodellen til f.eks. den fremtidige drift af privatbatterne? Og hvad med bloktilskud og pulje? Vi venter spændt på, hvad der kommer fra Indenrigsministeriet, osv.

Lidt ros på forhånd skal der dog også være plads til, for jeg har hørt, at undervisningsministeren vil fremkomme med nogle ideer om, hvordan vi kan undgå alt for mange lukninger af skoler i udkantsområderne. Vi er i Venstre positive, for skolen er og bliver centeret i et sogneliv. Fællesledelse og forsøgsordninger er det, det går på.

Afslutningsvis vil jeg sige, at min opremsning fortæller, at regeringen ofte siger ét og gør noget andet, hvorfor vi vil undlade at stemme til det af regeringen fremsatte forslag til vedtagelse. Vi er skeptiske med hensyn til, om ikke bare regeringen vil trække det hele i langdrag, og vi ser frem til den regionalpolitiske redegørelse 2001, hvor vi så fra Venstre vil foreslå, at vi både debatterer redegørelsen og tager en forespørgsel om, hvad vi helt konkret kan gøre for vores udkantsområder.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti ønsker vækst og udvikling i Danmark og i hele Danmark. Vi vil ikke nøjes med en tilstand, hvor der er kraftig vækst i enkelte områder af landet og modsvarende stagnation eller tilbagegang i andre dele af landet.

Er det sidste tilfældet, er det en statslig opgave sammen med de stagnerende regioner at udstikke så gode rammebetingelser for vækst og udvikling også i udkantsområderne, at tingene kommer i bedre balance.

Med disse ord indledte jeg mit indlæg under den kombinerede redegørelses- og forespørgselsdebat om landdistrikter og regional udvikling, som fandt sted her i Folketinget i april måned sidste år.

Vi har jo nemlig fået udviklet den gode tradition her i Folketinget, at vi en gang om året får en sådan redegørelse og så har en forespørgselsdebat i tilknytning hertil. Og det er faktisk lykkedes i forbindelse med de to forespørgselsdebatter, vi har haft indtil nu, at få vedtaget konkrete vedtagelser, som har betydning for det fortsatte arbejde.

På den baggrund er jeg egentlig en lille smule ked af, at vi nu får to debatter om det samme tema med ganske kort mellemrum, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne havde set, at vi havde koncentreret det under én debat. Og jeg kan også sige, at jeg beklager, at vi skal ud i afstemninger om vedtagelser i dag. Jeg tror, vi gjorde regionerne og udkantsområderne en bedre tjeneste ved at koncentrere kræfterne om den forespørgselsdebat, som vi skal have, når redegørelsen kommer fra regeringen.

Men de synspunkter, som jeg fremførte i april, er altså også de synspunkter, som jeg vil tage udgangspunkt i i dag under den forespørgselsdebat, som Dansk Folkeparti naturligvis er i sin gode ret til at rejse, og som man har betegnet